

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest dobrowolna, nieodpłatna i udzielana w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz w formie:

- zajęć rozwijających uzdolnienia,
- zajęć dydaktyczno-wyrównawczych,
- zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniem kształcenia i kariery zawodowej,
- warsztatów,
- porad i konsultacji.

Do zadań pedagoga w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej należy:

- prowadzenie badań i działań diagnostycznych uczniów, w tym diagnozowanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia przyczyn ich niepowodzeń edukacyjnych, a także wspierania mocnych stron,
- diagnozowanie sytuacji wychowawczych w szkole w celu rozwiązywania problemów oraz wspierania rozwoju uczniów,
- udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb,
- podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów młodzieży,
- minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy,
- inicjowanie i prowadzenie działań mediacyjnych, interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych,
- pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów,
- wspieranie nauczycieli i wychowawców w udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Zasady postępowania z uczniami posiadającymi opinie o dysfunkcjach wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne

- Uczeń przynosi opinię z poradni psychologiczno-pedagogicznej i pozostawia jej kopię pedagogowi, który informuje o tym wychowawcę i nauczycieli zobowiązanych do jej respektowania,
- Wychowawca w dzienniku zaznacza typ dysfunkcji,
- Uczeń w zeszytach przedmiotowych (pierwsza strona) i na wszystkich pracach pisemnych oznacza przy swoim nazwisku typ dysfunkcji,

- Wszyscy nauczyciele uwzględniają zalecenia zawarte w opiniach, pamiętając, że
 - ✓ Uczeń nie jest zwolniony z działań, które sprawiają mu trudności, trzeba mu tylko ułatwić ich wykonywanie,
 - ✓ Trzeba dostosować wymagania do potrzeb ucznia, np. przedłużyć czas pisania sprawdzianu, pozwolić na pisanie drukiem, zastępować część wypowiedzi ustnych wypowiedziami pisemnymi i na odwrót, wskazać tekst przeznaczony do omawiania na lekcji wcześniej, by uczeń mógł się z nim zapoznać w domu, stosować przy ocenie poprawności ortograficznej wypowiedzi specjalne kryteria oceniania dla uczniów dyslektycznych, w zadaniach testowych sprawdzających wiedzę i zrozumienie tekstu nie brać pod uwagę poprawności ortograficznej, nie obniżać oceny za poziom graficzny pisma, przesadzić ucznia tak, by mógł, nie przeszkadzając innym, półgłosem czytać tekst ,
- Wszyscy nauczyciele zwracają uwagę uczniom na konieczność troszczenia się o poprawność i komunikatywność wypowiedzi w każdej sytuacji,

Opinie z poradni to także informacje o potrzebie wzmoczonych ćwiczeń w tych obszarach, które zostały uznane za dysfunkcyjne. Jedynie wspólna, systematyczna praca nauczycieli, uczniów i ich rodziców może prowadzić do poprawy sytuacji. Warto też przypomnieć rodzicom, że nawyk systematycznego czytania ogranicza ryzyko dysleksji i najskuteczniej z nim walczy.